(49) 1730
נובמבר 2014

ג.א.נ.,

הנדון: נתונים לתיאום הוצאות עודפות לשנת המס 2014

להלן ריכוז הנתונים לתאום הוצאות עודפות לצורך הכנת הדוח המתואם לצרכי מס לשנת המס 2014:

1. כללי

יש לתאם הוצאות עודפות מכוח תקנות שהותקנו לפי סעיף 31 לפקודת מס הכנסה (ניכוי הוצאות מסוימות וניכוי הוצאות רכב), וכן הוצאות למתן טובת הנאה שנתן מעביד לעובדיו ואשר לא ניתן לייחסה לעובד פלוני.
על חבר בני אדם לשלם מקדמות בשיעור של 45% (בחבר בני אדם שסעיף 3(ז) לפקודה חל עליו - 90%) מההוצאות העודפות על בסיס שוטף.

במקרה של חוסר במקדמות, יש לשלם בהקדם את ההפרש כדי לחסוך בהוצאות ריבית, הפרשי הצמדה וקנסות (במיוחד בחברות מפסידות).

לדוח המס שישלח לפקיד השומה, יש לצרף את הטפסים 1235 (דו"ח על הוצאות עודפות) ו-1227 (הצהרה בעניין מקדמות בשל הוצאות עודפות ששולמו וטרם קוזזו מהמס).

2. כיבודים במקום העיסוק

יותרו בניכוי רק 80% מההוצאות לכיבוד קל (שתייה קרה או חמה, עוגיות וכיוצא באלה) במקום העיסוק (מקום שבו מנהל הנישום, דרך קבע, את עיסוקו) של הנישום.

לפי חוזר מס הכנסה מס' 14/2000, יוכרו ההוצאות לכיבוד קל הן לאורחים המבקרים במקום העיסוק והן לעובדים. הוצאות מזון ומשקה אחרות, שאינן כיבוד קל, לא יותרו (לדוגמא: ארוחה עסקית הניתנת לאורח שאינו תושב חוץ - ראה סעיף 3 להלן).

3. אירוח

הוצאות בשל אירוח בארץ, אינן מותרות בניכוי כלל, פרט להוצאות אירוח אורחים מחו"ל המותרות בניכוי ללא תקרה, במידה שהן סבירות ונוהל לגביהם הרישום הנדרש (שם האורח והארץ ממנה הגיע, מספר ימי האירוח ונסיבותיו, הקשר לנישום וסכום ההוצאה).

4. מתנות בשל קשר עסקי (ללקוחות וספקים) ולעובדים לרגל אירוע אישי

א) עד ל- 210 ש"ח לאדם לשנה.

ב) אם ניתנה בחו"ל - עד ל-15 דולר של ארה"ב לאדם לשנה.

ג) מתנה לעובד לרגל אירוע אישי (חתונה, לידת ילד, בר-מצווה) תותר בניכוי מבלי שתחשב הכנסת עבודה בגבולות הסכומים שבסעיף (א) לעיל (210 ש"ח). סכום מעבר לכך - ייחשב כהוצאה עודפת. (מתנה לעובד לחגים - יש לזקוף שווי למשכורתו).

(*) המידע הניתן בחוזר זה ניתן כשרות ואינו מהווה תחליף למקור. אף כי נעשו מאמצים להקפיד על דיוק המידע בחוזר זה
אין לשכת רואי חשבון אחראית בצורה כלשהיא לתוכנו כל שימוש בו מחייב בדיקה או קבלת יעוץ על בסיס מקצועי

תשומת לב לכך, שעשויה לקום חובת ניכוי מס במקור ממתנה שניתנה לנותן שירותים (לרבות לעובד שלו).

5. אש"ל בארץ לתושב ישראל

החל מיום 1 בינואר 2011 סכומים בגין הוצאות בשל ארוחת בוקר, ארוחת צהרים, או ארוחת ערב (אש"ל) בארץ **אינן מותרות בניכוי**.

6. הוצאות נסיעה ושהייה בחו"ל

ההוצאה תותר בניכוי אם הנסיעה והשהייה היו הכרחיים לייצור ההכנסה.

סכומי ההוצאות שיותרו בניכוי בשנת המס 2014 - הינם כדלקמן:

א. הוצאות טיסה

הוצאה עבור כרטיס במחלקת תיירים או עסקים - תותר במלואה.

הוצאה עבור כרטיס במחלקה ראשונה - תותר עד לגובה מחיר כרטיס במחלקת עסקים באותה טיסה.

ב. הוצאות לינה

בנסיעה אשר כללה עד 90 לינות - עבור 7 הלינות הראשונות יוכרו כל ההוצאות או 262 דולר ללינה, לפי הנמוך (לפי קבלות).

עבור שאר הלינות (החל מהלילה השמיני) בתקופה הנ"ל - אם מחיר כל לינה לא עלה על 115 דולר, תותר כל ההוצאה. אם ההוצאה עלתה על 115 דולר, יוכרו 75% מההוצאה, אך לא פחות מ-115 דולר ולא יותר מ-196.50 דולר ללינה.

בנסיעה אשר כללה יותר מ-90 לינות - יוכרו ההוצאות לפי קבלות, אך לא יותר מ-115 דולר ללינה עבור כל הלינות.

לעניין זה, גם שתי נסיעות או יותר שלא הייתה ביניהן שהייה רצופה בישראל של 14 יום לפחות, ייחשבו כנסיעה אחת. נראה כי ימי השהייה בארץ לא יובאו בחשבון מספר הלינות.

ג. הוצאות שהייה (אש"ל)

אם נדרשו הוצאות לינה - 74 דולר לכל יום שהייה.

אם לא נדרשו הוצאות לינה - 123 דולר לכל יום שהייה ללא הבדל בתקופת השהייה בחו"ל.

נציין, שבפס"ד גריידי (עמ"ה 9048/05) נקבע, שהוצאות שהייה בחו"ל שלא הוצאו בפועל, ייחשבו להכנסת עבודה של העובד.

ד. הוצאות בגין שכירת רכב

הסכום שיותר בניכוי יהיה הסכום שהוצא בפועל בגין שכירת רכב לפי קבלות, אך לא יותר מ- 58 דולר ליום.

לפי עמדת רשות המסים, סכום זה כולל את כל ההוצאות לרכב, לרבות דלק, שירותים וכל הוצאה אחרת.

ה. הוצאות בשל חינוך ילדים

לגבי התרת הוצאות לחינוך ילדים בשל שהייה בחו"ל בתקופה רצופה העולה על 10 חודשים: הוצאות אלו יותרו בניכוי (גם בשל תקופת 10 החודשים הראשונים) בשל ילדים שטרם מלאו להם 19 שנה בשנת המס, בסכום שלא יעלה על 657 דולר לחודש לכל ילד. המנהל רשאי להגדיל את הסכום האמור בהתחשב במקום המגורים ובתנאי הלימוד.

ו. הוצאות עסקיות אחרות

הוצאות עסקיות אחרות שנעשו בחו"ל כגון: טלפונים, אירוח ספקים או לקוחות וכיוצ"ב (כנגד קבלות) מותרות בניכוי באותו אופן שהיו מותרות בניכוי, אילו הוצאו בישראל.

ז. הגדלת סכומים לגבי ארצות מסוימות

קביעת מס הכנסה קובעת רשימת מקומות בהם יותרו בניכוי 125% **מסכומי הוצאות הלינה והשהייה הרגילות** המותרות בניכוי.

להלן רשימת המקומות לגביהם ניתן לדרוש בשנת 2014 הוצאות לינה ושהייה מוגדלות ל-125% מההוצאות הרגילות:

אוסטרליה	הולנד	עומאן
אוסטריה	הונג-קונג	פינלנד
איטליה	בריטניה	ארמניה
איסלנד	טיוואן	קאטר
איהלנד	יוון	קוריאה
אנגולה	יפן	קמבודיה
בלגיה	לוקסמבורג	קנדה
גרמניה	נורווגיה	שבדיה
דובאי	ספרד	שוויץ
דנמרק		

ח. עדכון סכומים

הסכומים הנקובים לעיל בדולרים מתואמים בכל 1 בינואר של כל שנה בהתאם לשיעור עליית המדד בארצות הברית (לפי מדד "ידוע").

7. הוצאות לינה וארוחת בוקר

א. לגבי הוצאות לינה שהוציא נישום בישראל או באזור, במרחק של 100 ק"מ ומעלה ממקום העיסוק העיקרי או מקום המגורים: הוצאות יוכרו עד לתקרה המתייחסת להתרת הוצאה בשל לינה בחוץ לארץ החל מהלינה השמינית - ראה סעיף 6ב' לעיל (לינה שעלותה נמוכה מ-115 $ - כל ההוצאות, לינה שעלותה גבוהה מ-115 $ תותר 75% מההוצאה בלבד אך לא פחות מ-115 $ ולא יותר מ-196.50 $) והכל בשקלים חדשים לפי השער היציג של הדולר כפי שפורסם לאחרונה לפני מועד הלינה.

ב. לינה במרחק של פחות מ-100 ק"מ ממקום העיסוק העיקרי או מקום המגורים לא תותר בניכוי כלל, זולת אם שוכנע פקיד השומה שהלינה הייתה הכרחית לייצור ההכנסה של הנישום.

הוצאות לארוחת בוקר הכלולות במחיר הלינה יותרו בניכוי.

הוראות אלו לא יחולו על הוצאות לינה שהוציא הנישום במסגרת השתתפות בכנס בתחום עיסוקו.

8. הוצאות ביגוד

הוצאות שהוציא נישום לרכישת ביגוד (לרבות נעליים) בעבורו או בעבור עובדו, שנועדו לשמש לצורכי עבודה וניתן לזהות בהם באופן בולט השתייכות לעסקו של הנישום או שעל פי דין קיימת החובה ללבוש את הביגוד, יותרו בניכוי במלואן אם לא ניתן להשתמש בביגוד שלא לצורכי עבודה (כדוגמת סרבל טיסה, חלוק אחיות, גלימה של עורכי דין, קסדה וכיו"ב). במקרה בו מדובר בביגוד שניתן להשתמש בו גם שלא לצורכי עבודה (כדוגמת חליפת מדים ייצוגית להופעת עורכי דין) יותרו לניכוי 80% בלבד מההוצאה.

על פי עמדת רשות המסים, במקרה בו מעביד מממן ביגוד עבור עובדיו אשר אינם עומדים בקריטריונים הנ"ל, ייחשב הדבר כטובת הנאה ששווייה ייזקף להכנסת העובד.

9. הוצאות החזקת טלפון שאינו נייד במקום המגורים

לא יותרו בניכוי הוצאות בשל החזקת טלפון שאינו נייד במקום מגוריו של הנישום או של בעל השליטה בנישום, אלא אם כן הוכח להנחת דעתו של פקיד השומה, כי בית המגורים משמש את עיקר עסקו או משלח ידו של הנישום. במקרה זה, ההוצאות שיותרו הינם כדלהלן:

א. שיחות טלפון שאינו נייד בארץ

1) אם ההוצאה לא עלתה על 23,900 ש"ח לשנה, יותרו בניכוי, הנמוך מבין 80% מהוצאות החזקת הטלפון או חלק מההוצאות העולה על 2,400 ש"ח.

2) במקרה בו ההוצאה עולה על 23,900 ש"ח לשנה יותר בניכוי חלק ההוצאות העולה על 4,800 ש"ח בלבד.

במקרה בו מקום המגורים שימש את עיקר העיסוק בחלק מהשנה בלבד, יותרו חלק מההוצאות הנ"ל באופן יחסי לתקופת השימוש.

ניתן לסכם את הטיפול בהוצאות החזקת טלפון שאינו נייד בטבלה כדלקמן:

סכום הוצאות החזקת הטלפון בשנה בש"ח	הסכום שיותר בניכוי בש"ח
0 - 2,400	0
2,400 - 12,000	סכום ההוצאה פחות 2,400
12,000 - 23,900	סכום ההוצאה כפול 80%
מעל 23,900	סכום ההוצאה פחות 4,800

ב. שיחות טלפון לחו"ל

ההוצאה תותר במלואה, אם נוהל רישום כנדרש (תאריך, שעה, יעד השיחה, פרטי מקבלה, משך השיחה, נושאה ומחירה המשוער). להבדיל מהוצאות טלפון בארץ, אין חובה שמקום המגורים ישמש את עיקר עסקו של הנישום.

10. הוצאות החזקת טלפון נייד

ניכוי ההוצאות בשל החזקת רדיו טלפון נייד מוגבל כדלקמן :

- לא יותרו בניכוי הוצאות החזקת רדיו טלפון נייד המשמש בייצור הכנסה בסכום של 1,260 ש"ח בשנה (105 ש"ח לחודש) או מחצית מההוצאות, לפי הנמוך.

- על אף האמור לעיל, הוצאות מעביד בשל רדיו טלפון נייד, שהועמד לרשות עובד, כמשמעותו בתקנות מס הכנסה (שווי השימוש ברדיו טלפון נייד), התשס"ב-2002, יותרו במלואן.

יש לוודא שעובד שהטלפון הנייד הועמד לרשותו (למעט רדיו טלפון שניתן להתקשר ממנו למקום העבודה בלבד) חויב בשווי שימוש חודשי בגובה מחצית מההוצאה החודשית או 105 ש"ח, לפי הנמוך, והכל בניכוי סכום ההוצאה החודשית ששילם העובד בשל אותו רדיו טלפון נייד.

- לא יותרו בניכוי הוצאות החזקת רדיו טלפון נייד שהוצאו בייצור הכנסת עבודה.

- "רדיו טלפון נייד" - למעט רדיו טלפון נייד המותקן באופן קבוע במרכזיה במקום עסקו או מקום משלח ידו של הנישום.

- יצוין, כי לעניין **מס ערך מוסף** נקבע בתקנה 18 לתקנות מס ערך מוסף, התשל"ו-1976 ובהוראת פרשנות 1/98 של אגף המכס ומע"מ, כי מקום בו יכול העוסק לקבוע במדויק את השימוש היחסי במכשיר הסלולארי לצרכי העסק ושלא לצרכי העסק, יפעל בהתאם וינכה את מס התשומות בגין רכישת הטלפון ובגין השימוש השוטף בו בהתאם ליחס כאמור. מקום בו לא יכול העוסק לקבוע במדויק את השימוש היחסי במכשיר, ועיקר השימוש בטלפון הסלולארי הוא לצרכי עסק, רשאי העוסק לנכות שני שלישים ממס התשומות, ואילו, כאשר עיקר השימוש בטלפון הסלולארי הוא שלא לצרכי העסק, רשאי העוסק לנכות רבע ממס התשומות.

11. הוצאות החזקת רכב

א. אופן החישוב: יש לתאם הוצאות החזקת רכב, בהתאם לתקנות מס הכנסה (ניכוי הוצאות רכב), התשנ"ה-1995 כדלקמן :

1) הוצאות החזקת רכב בשל רכב שהמעביד העמיד לרשות עובדו (רכב צמוד) תותרנה בניכוי במלואן.

2) הוצאות החזקת רכב (שאינו אופנוע שסיווגו L3 או מסוג רכב שנקבע לגביו אחרת - ראה בהמשך), שהוצאו בייצור הכנסה <u>שאינה הכנסת עבודה</u> (רכב של עצמאי או רכב חברה שאינו צמוד אך אינו רכב תפעולי), תותרנה בניכוי <u>לפי הגבוה</u> מבין :

- סכום הוצאות החזקת הרכב (כהגדרתן בתקנות) בניכוי שווי השימוש ברכב כפי שנקבע בתקנות השווי (אפשרות ראשונה) ;

- 45% מהוצאות החזקת הרכב (**אפשרות שנייה**).

דהיינו, יש לתאם את הנמוך מבין: סכום שווי השימוש ברכב או 55% מסך הוצאות החזקת הרכב.

3) <u>לגבי רכבים מסוימים, האחוז שיוכר לפי **האפשרות השנייה** יהיה גבוה יותר מ-45% כדלקמן :</u>

לגבי אוטובוס ציבורי או מונית - 90%
לגבי רכב סיור או רכב מדברי - 80%

לגבי רכב להוראת נהיגה - 77.5% ובלבד שבבעלות הנישום רכב כאמור אחד בלבד, ולגבי מי שבבעלותו רק שני כלי רכב כאמור, שרק אחד מהם בלבד הוא רכב אוטומטי - 68%.

4) לגבי הוצאות החזקת אופנוע שסיווגו L3 (בעל מנוע בנפח של מעל 125 סמ"ק ובעל הספק מעל 33 כ"ס) שהוצאו בייצור הכנסה שאינה הכנסת עבודה, האחוז שיוכר לגבי האפשרות השנייה יהיה 25% מסך הוצאות החזקת האופנוע.

ב. **הגדרת רכב אינה כוללת "רכב תפעולי"** - על כן לא יחושב בגינו תיאום של הוצאות החזקת רכב.

"**רכב תפעולי**", רכב שנתקיימו בו, להנחת דעתו של פקיד השומה, אחד מאלה:

1) רכב ביטחון (כהגדרתו בתקנות התעבורה) המשמש בפעילות מבצעית או ביטחונית בלבד;

2) רכב שלא הועמד לרשות עובד כלשהו של המעביד, המשמש רק לצורכי המעביד או בעל משלח-היד/עסק ואשר בתום שעות העבודה אינו יוצא מחוץ למקום העיסוק, והכול בלבד שמקום העיסוק של המעביד או של בעל משלח היד/עסק אינו במקום מגוריו.

ג. **פסיקה רלבנטית -**

ניכוי הוצאות רכב שמשמש לצרכי עבודה בלבד - בית המשפט המחוזי (ע"מ 872/06 עיריית נהריה נ' פקיד שומה עכו), קיבל את העמדה, שיתכן והתקנות המגבילות ניכוי הוצאות רכב חלות רק אם מדובר בהוצאות מעורבות ועל כן אינן חלות, במקרה בו כל ההוצאות עסקיות.

התרת כלל ההוצאות בגין כלי רכב תפעוליים - עמ"ה 131/08 עירית מעלה אדומים נ' פקיד שומה ירושלים- מפסק הדין ניתן להסיק, שמקום בו הנישום יכול להוכיח באופן ברור את החלוקה בין המרכיב העסקי לפרטי, תוך אכיפת נהלי בקרה המבססים את תוצאותיה, הרי שיוכל הוא להשתמש בנתונים עובדתיים אלה חלף הקבוע בתקנות. ניתן להיעזר בקווים המנחים שנתן בית המשפט, לאופי הראיות המספקות לצורך סתירת החזקה שנעשה שימוש פרטי בכלי הרכב (כגון: מכשיר איתורן, הקפדה על חניית כלי הרכב בחניון סגור לאחר שעות העבודה ובסופי שבוע).

ההגדרה של "רכב", המחריגה "רכב עבודה" מתחולת התקנות אינה מהווה חזקה חלוטה, אלא ניתן להוכיח את תחולתה גם על כלי רכב שמתאימים באופיים להגדרת "רכב עבודה" על פי מבחן השימוש והייעוד.

ד. **סוגי הוצאות החזקת רכב** הן רשימה "סגורה" של הוצאות שהוגדרו בתקנות כדלקמן:

רישוי, ביטוח מקיף, ביטוח חובה, דמי שכירות, דלק, שמנים, הוצאות תיקון ואחזקה, הוצאות חניה שלא במקום העיסוק הקבוע, אגרה לכביש חוצה ישראל ופחת לפי סעיף 21 לפקודת מס הכנסה.

ה. **הוצאות חניה שלא במקום העיסוק הקבוע**, שהוצאו בייצור הכנסה יתווספו ל"הוצאות החזקת רכב" ויותרו בניכוי על פי התקנות.

הוצאות חניה במקום העיסוק הקבוע או בסמוך לו, יותרו בדרך כלל במלואן (באם מדובר בתשלום על בסיס קבוע ולא בתשלום לפי שעות חניה בפועל).

ו. **שינוי בשיעורי הפחת לרכבים מסוימים** - בתיקון שפורסם בק"ת 6892 מיום 24 במאי 2010, הוחלף הסעיף בתקנות הפחת משנת 1941 לגבי רכב, ובין היתר הוגדלו שיעורי הפחת לגבי כלי הרכב הבאים: מונית 25% (במקום 20%) ונקבעו שיעורי פחת ספציפיים לרכב סיור ורכב מדברי (20%) ורכב היברידי (25%).

ז. הגדלת הזקיפה של שווי השימוש ברכב -

1) השיטה הלינארית - חלה על רכבים שנרשמו לראשונה מיום 1 בינואר 2010 ואילך

רפורמת "המיסוי הירוק" קבעה לעניין שיטת זקיפת שווי שימוש ברכב לעובד כדלקמן:

שינוי שיטת זקיפת שווי שימוש ברכב צמוד שמקבל עובד שכיר ממעבידו משיטה של סכומים קבועים לפי 7 קבוצות מחיר לשיטה של אחוז ממחיר המחירון של הרכב (שיטה ליניארית). השיטה הליניארית חלה רק על רכבים שנרשמו לראשונה מיום 1 בינואר 2010. על כלי רכב שנרשמו לפני אותו מועד, תמשיך לחול שיטת קבוצות המחיר.

שיעור שווי השימוש החודשיים שנקבע **לשנת 2014 הינו 2.48% ממחיר הרכב** (למעט אופנוע שסיווגו L3, אשר שווי השימוש החודשי שלו הינו בשנת 2014 - 890 ש"ח). כמו כן, נקבעה תקרה לזקיפת שווי שימוש שעומדת בשנת 2013 על שווי רכב של 506,580 ש"ח.

בנוסף תבוצע הפחתה בזקיפת שווי השימוש, בסך של 560 ש"ח לחודש, **לכלי רכב היברידיים**, ללא קשר למועד רכישתם (לפני או אחרי 1 בינואר 2010). הפחתה זו נקבעה כהוראת שעה עד לסוף שנת 2014.

עוד נציין, שרשות המסים מפרסמת את המחיר לצרכן ואת סכומי שווי השימוש לדגם, באתר רשות המסים באינטרנט, בכתובת הבאה:

https://www.shaam.gov.il/mm-usecar/. המידע באתר מובא במתכונת של שאילתא לחיפוש לפי קוד תוצר וקוד דגם (בהתאם לשיטת הקודים של משרד הרישוי, כפי שאלה מוטבעים על גבי רישיון הרכב).

2) השיטה הישנה (קבוצות מחיר) - חלה על רכבים שנרשמו לראשונה עד 31 בדצמבר 2009

להלן נתונים על סכום השווי בשנת 2014 לגבי כלי רכב שנרשמו עד 31 בדצמבר 2009 (ש"ח לחודש):

קבוצת מחיר	שווי השימוש בשנת 2014
1	2,730
2	2,960
3	3,810
4	4,570
5	6,330
6	8,200
7	10,550
אופנוע L3	910

באם סכום השווי שנזקף לעובד עולה על סכום ההוצאות שיש לתאם בגין אותו כלי רכב, אזי לא ניתן לקזז את הסכום השלילי כנגד סכום חיובי מכלי רכב אחר.

12. ניכוי בשל דמי חבר ודמי טיפול

יותרו בניכוי 50% מתשלום דמי הטיפול ששילם עובד[1] משכרו, ולגבי עובד ששילם דמי חבר – 50% מסכום דמי הטיפול שהיה משלם אותו עובד אילו היה מחויב בדמי טיפול.

"דמי חבר" – דמי חבר שמשלם עובד **שהוא חבר** בארגון עובדים, לארגון העובדים אשר מותר למעבידו לנכותם מהשכר לפי סעיף 25(א)(3) לחוק הגנת השכר, התשי"ח-1958 (להלן: חוק הגנת השכר).

"דמי טיפול" – תשלום המשולם לארגון עובדים יציג על ידי עובד **שאינו חבר** בארגון עובדים אשר מותר למעבידו לגבות מהשכר לפי סעיף 25(א)(3ב) לחוק הגנת השכר.

בכבוד רב,

הוכן בלשכת רואי חשבון בישראל באדיבות ברייטמן, אלמגור ושות', רו"ח

"תוכן זה מוגן בזכויות יוצרים"

[1] "עובד" – לרבות מי שמנוכה מהכנסתו מקצבה ממעבידו לשעבר, תשלום דמי חבר על ידי מעבידו לשעבר.